

РЕШЕНИЕ

№ 7126

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5580** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. С. Х., против Решение № 4332р-13301 от 10.04.2019г. на зам. Директора на СДВР, с което се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство с №[ЕИК] от 13.03.2019г., и се възобновява производството по издаване на свидетелство за управление на МПС на името на М. С. Х., инициирано със заявление с рег. № 33088878/08.03.2019г.

Иска се отмяна на решението, като се твърди, че същото е незаконосъобразно и неправилно. Сочи, че според решението същото е трябвало като заинтересована страна да му е било връчено (съобщение) в 3 дневен срок, но това не се е случило, а е станало чак на 10.05.2021г. Излага съображения, че е спиран нееднократно за проверка от Пътна полиция и никога не е имало проблеми. Счита, че така допуснатите нарушения на императивни законови разпоредби са съществени процесуални нарушения, които водят до грубо нарушаване на правото му на защита в административно наказателния процес. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Заместник директора на СДВР не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки.

СГП - не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

С атакуваното решение от 10.04.2019 г. е отменено СУМПС от 13.03.2019 на основание чл.99, т.1 от АПК. Прието е, че същото е издадено в нарушение на чл.151, ал.2 от ЗДвП, а именно лицето, на което е издадено, не е завършило 10-ти клас.

На 09.04.2019 г. е изготвена докладна записка /л. 6/, в която са изложени мотиви относно допуснатото съществено процесуално нарушение при издаване на СУМПС.

Представено е въпросното СУМПС /л. 8/, валидно за категории АМ, В1 и В. Същото е издадено въз основа на заявление рег. № 33088878/08.03.2019г. /л. 9/, подадено от М. С. Х.. Към документите на заявителя е приложено свидетелство за основно образование от 06.07.2018 г. /л. 10/ с оценки от 7-ми клас.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима.

Анализът на нормативната уредба на чл.99 и сл. от АПК сочи, че законодателят е предвидил производството по възобновяване като извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила порочен административен акт, необжалван по съдебен ред, при наличие на някое от изрично и изчерпателно изброените в чл.99, т. 1-7 АПК основания. Предпоставките за възобновяване на производството по издаване на административните актове предполагат привеждане на актовете в съответствие с действителното фактическо и правно положение, съществувало към момента на тяхното постановяване.

Възобновяването по чл.99, т.1 от АПК може да се прави по инициатива на административния орган съгл. чл.100 от АПК.

При служебно извършената проверка за законосъобразност съдът намира, че атакуваният акт – решението за отмяна на СУМПС – е издаден от компетентен административен орган – Зам.-директор на СДВР.

Съгласно чл.102, ал.1 от АПК възобновяването на производството по чл.99, т.1 може да се направи в тримесечен срок от влизането в сила на акта. СУМПС е издадено на 13.03.2019 г., от която дата е започнал да тече 1-месечният срок за оспорването му от прокурор съгл. чл.149, ал. 4 от АПК. СУМПС е връчено на адресата М. С. Х. на 15.03.2019 г., от която дата е започнал да тече 14-дневният срок за неговото обжалване по чл. 149, ал. 1 от АПК. Следователно атакуваното решение от 10.04.2019 г. се явява издадено в законоустановения преклузивен тримесечен срок.

Съгласно нормата на чл.99, т.1 от АПК, на чието основание е издадено процесното решение, влязъл в сила административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен, когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му.

Съгласно чл.151, ал.2 от ЗДвП, в настоящата редакция, в сила от 26.09.2017 г., СУМПС се издава от органите на МВР на лице, завършило Х клас и при наличие на условията по ал.1, което е физически годно да управлява моторни превозни средства за съответната категория, преминало е обучение за водач на моторно превозно средство и за оказване на първа долекарска помощ и което успешно е издържало изпит за водач на моторно превозно средство.

Видно от представеното със заявлението свидетелство от 06.07.2018г. М. С. Х. има завършено основно образование, 7-ми клас. Други доказателства по делото, а именно, че М. С. Х. има завършен десети клас, не са представени.

Изключение от правилото за завършен Х клас е създадено с разпоредбата на § 16 от ПЗРЗИДЗДвП /ДВ, бр. 77 от 2017г., в сила от 26.09.2017г./, според която лицата,

завършили основно образование или завършили X клас по реда на отменения Закон за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; отм., бр. 79 от 2015 г.; доп., бр. 80 от 2015 г.) до влизането в сила на този закон, получават свидетелство за управление на моторни превозни средства по досегашния ред.

Преценката дали лицето отговаря на изискванията на закона се извършва към момента на подаване на заявлението му за издаване на СУМПС, към който момент са били в сила измененията в ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 77 от 2017 г. и съответно цитираните разпоредби са неприложими. Както заявлението за издаване на СУМПС, така и свидетелството му за основно образование, са издадени след влизане в сила на изменението на ал.2 на чл.151 от ЗДвП.

Горните обстоятелства водят до безспорен извод за наличието на предпоставките на чл.99, т.1 от АПК, а именно съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността на издаденото СУМПС. Разпоредбата на чл.151, ал.2 от ЗДвП е императивна, поради което и неспазването ѝ всякога води до незаконосъобразност на издаденото СУМПС.

Налице са съществени недостатъци и пороци на акта по чл.146 т.4 от АПК. Явно и тежко противоречие с приложимите материалноправни норми - чл.151, ал.2 ЗДвП и чл.13, ал.1 т.7 на Наредба № 1-157. Към настоящия момент липсва пълнота на фактическия състав, който да доведе до правото да се управлява МПС. Едно от императивно закрепените в закона и Наредбата условия не е налице. Въведеното от законодателя условие за създаването на правото да се управлява МПС е минимална образователна степен. Условие, без което не може, т. е. необходимо, неизбежно условие, едно от съществените условия, доколкото управлението на МПС е свързано и с определени рискове, не само за водача, но и за останалите участници в движението. В този смисъл, тази дейност при неправомерно упражняване би могла да някаква степен да представлява източник на повишена опасност. Именно по тази причина констатирания към настоящия момент дефицит във фактическия състав съставлява най-тежката форма на незаконосъобразност на административния акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че са били налице предпоставките за възобновяване на производството и за издаване на атакуваното решение, с което е отменено СУМПС.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Х., против Решение № 4332р-13301 от 10.04.2019г. на зам. Директора на СДВР, с което се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство с №[ЕИК] от 13.03.2019г., и се възобновява производството по издаване на свидетелство за управление на МПС на името на М. С. Х., инициирано със заявление с рег. № 33088878/08.03.2019г.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

